

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENT

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref
12/3722

Vår ref
13/2271-3

Dato
07.08.13

Høring - forslag til endringer i forskrift etter svalbardmiljøloven

Vi viser til brev av 16. mai 2013 fra Miljøverndepartementet vedlagt høring om forslag til endringer i forskrift etter svalbardmiljøloven.

Nærings- og handelsdepartementet mener at forslagene til endringene kan bidra til et tydeligere regelverk, men at noen av forslagene kan være til hindring for enkelte næringer på Svalbard.

Nærings- og handelsdepartementet har merknad til forslagsendringen i § 12 i motorferdsforskriften om totalforbud mot luftputefartøy og hydrokopter. Et foreslått forbud vil etter vår vurdering legge begrensninger for fremtidig reiseliv og næringsutvikling på Svalbard. I stortingsmelding nr.22 (2008-2009) om Svalbard, slås det fast at reiseliv skal være en av grunnpilarene som Svalbard skal leve av i framtiden. Reiseliv er videre et satsningsområde for regjeringen og vi mener det vil være uheldig å gjennomføre forskriftsendringer som kan være til hinder for videre reiselivsutvikling på Svalbard.

I dag er det et forbud mot bruk av luftputefartøy og hydrokopter på land, islagte vassdrag og islagte sjøområder, nettopp av hensyn til sårbare naturområder. Det er imidlertid tillatt på åpen sjø. Det fremgår videre at bruken av slike fartøy er svært begrenset i dag, samtidig som fremtidig bruk antas å være begrenset.

Det er, slik vi ser det, neppe grunnlag for å anta at luftputefartøy og hydrokopter vil utgjøre noen vesentlige utfordring for sårbare arter og naturområder de nærmeste årene. Etter vårt syn er dagens avgrensning tilstrekkelig for å ivareta hensynet til eksisterende hekkeområder. En foreslått dispensasjonsadgang, i stedet for en generell adgang, for bruk av denne typen fartøy på åpen sjø synes derfor unødig og vil pålegge bl.a. forskningsvirksomheter en unødvendig administrativ byrde.

Vi legger videre til grunn at dersom det skal innføres noen ytterligere begrensninger på bruk av slike fartøy enn det som fremkommer av dagens forskriftstekst, må det gjennomføres en ny kartlegging av hvilke områder som er mest utsatt i forbindelse med hekking- og yngletid, samt i hvilke perioder av året sårbarheten er størst.

Nærings- og handelsdepartementet har videre en merknad når det gjelder forslaget om minstehøyde på 500 meter i alle verneområder på Svalbard. Vi anser at en slik restriksjon vil kunne føre til ulempe for selskaper som har utmål i områdene da det i ulike sammenhenger kan være behov for å fly lavere enn 500 meter. I tillegg vil fremtidig geofysisk kartlegging være virksomhet der det vil være et behov for å fly lavere enn 500 meter, da det er særlig sentralt med et sammenhengende datagrunnlag for å oppnå god effekt av kartleggingen. Ved å utelukke muligheten for fremtidig geofysisk kartlegging vil en også utelukke muligheten for å skaffe kunnskap om geologien på Svalbard.

Miljøverndepartementet viser til at alle nasjonalparker og mange verneområder på fastlandet har et forbud på henholdsvis 200 eller 300 meter over bakken. Etter vår mening er det ikke gitt noen tydelig begrunnelse for behovet for å etablere en høyere minstehøyde på Svalbard enn på fastlandet, og vi ber derfor om at dette redegjøres ytterligere. Det bør også gjøres en konkret vurdering av konsekvensene for det enkelte verneområdet av å sette minstehøyden til 500 meter i motsetning til lavere minstehøyder som benyttes på fastlandet. Vi antar at 200 meter vil kunne være tilstrekkelig minstehøyde i likhet med mange verneområder på fastlandet.

Det bør videre sondres mellom sårbare naturreservater og nasjonalparker som er mindre sårbare, som for eksempel Nordenskjöld Land nasjonalpark, hvor det generelt er mer aktivitet. I verneområdene rundt Isfjorden og Van Mijenfjorden og i områder hvor de drives bergverksdrift knyttet til utmålene, kan vi ikke se at det foreligger noen grunn for å innføre en minstehøyde på 500 meter.

Forslaget innebærer også at luftfartøy skal holde en minstehøyde på 500 meter over bakken, men at det åpnes for lavere høyde *når værforholdene tillater det*. Når værforholdene tillater det, vil ofte være skjønnmessig og kan føre til at det tas risiko som kan gå ut over sikkerheten for å unngå å komme i brudd med minstehøyden på 500 meter.

Dersom det likevel skal innføres minstehøyde for flyvning i samtlige verneområder, bør det foreligge en dispensasjonsadgang. Det bør fastsettes unntaksadgang særlig i områder der det er utmål og når vitenskapelige grunner taler for det.

Med hilsen

Emma C. Jensen Stenseth (e.f.)
avdelingsdirektør

Thea Ringstad
rådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer